

Spm. nr. S 2167

Til socialministeren (20/3 2001) af:

Aase D. Madsen:

»Finder ministeren det acceptabelt, at der på landsplan er konstateret store kommunale forskelle på ydelserne til handicappede børn, og mener ministeren, at loven om retssikkerhed på det sociale område er overholdt, når forældre til handicappede børn ikke er sikret ret til en mere ensartet økonomisk og pædagogisk hjælp til deres handicappede børn, og vil ministeren tage kontakt til Tårnby Kommune, således at kommunens praksis på området kan blive belyst?«

Begrundelse

Spørgeren mener, at det er uacceptabelt, at der f.eks. i Tårnby Kommune gives afslag på støtte til f.eks. hjælpemidler, opfølgende besøg i hjemmene, pædagoghjælp og aflastning til forældre set i forhold til den støtte nabokommuner yder til børn med det samme handicap. Dette fremgår blandt andet af en udsendelse i Københavns Radio den 20. marts 2001. Spørgeren finder det uacceptabelt, at forældrene skal bruge mange ressourcer på i årevis at kæmpe med Tårnby Kommune for at få tildelt disse ydelser. Da ydelserne gives meget forskelligt, anser spørgeren det for vigtigt at få oplyst, om ministeren vil tage loven om retssikkerhed på det sociale område i brug. Det skal sikres, at ydelserne tildeles på en sådan måde, at der ikke gives kommunerne mulighed for kassetænkning, men at der bliver lagt vægt på, at tildelingen i højere grad end i dag bliver en retsmæssig ensartet ydelse.

Svar (28/3 01)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg finder det naturligvis ikke acceptabelt, hvis det skal være afhængigt af, hvilken kommune man bor i, om man som forældre til et handicappet barn får de ydelser, man efter lovgivningen har krav på.

Socialministeriet er i den senere tid fra flere sider blevet gjort opmærksom på, at forældre til handicappede børn ikke bare i Tårnby Kommune kan opleve problemer i kontakten med deres kommune, når de henvender sig for at få hjælp og støtte vedrørende deres børn.

Oplevelsen understøttes af Socialforskningsinstituttets rapport »Der er ikke nogen der kommer og fortæller hvad man har krav på – forældre til børn med handicap møder det sociale system« udgivet i begyndelsen af 2001.

Ministeriet har derfor besluttet at tage kontakt til Kommunernes Landsforening for at få belyst eventuelle problemer i kommunerne generelt blandt andet med henblik på en vurdering af, om der er grundlag for at tage initiativer i forhold til kommunerne.

Spm. nr. S 2215

Til miljø- og energiministeren (22/3 01) af:

Aase D. Madsen (DF):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor strøm fra vindmøller med mere end 12-15.000 fuldlasttimer fortsat afregnes med 60 øre/kWh og ikke med 43 øre/kWh, som aftalt i forbindelse med elreformen i 1999, samt oplyse, hvornår denne uretmæssige merbetaling til vindmøllejerne bringes til ophør?«

Begrundelse

Ved elreformen i 1999 blev det mellem regeringen, V, K, SF og KRF, jf. notat af 3. marts 1999 fra Miljø- og Energiministeriet aftalt, at afregningsprisen for strøm fra private vindmøller nedsattes til 43 øre/kWh efter 12.000, 15.000 og 25.000 fuldlasttimer fra ibrugtagning for møller med kapacitet på henholdsvis over 599 kW, på 201-599 kW og på under 201 kW. Efter 10 kalenderår skulle prisen nedsættes yderligere til 33 øre/kWh. Disse afregningspriser skulle være trådt i kraft fra 1. januar 2000, men der er tilsyneladende intet sket, og strømmen fra alle møller afregnes fortsat til 60 øre/kWh, uanset hvor meget ovennævnte antal fuldlasttimer er overskredet, og møllerne for længst er afskrevet.

Svar (30/3 01)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Energistyrelsen har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

»Den afregning, som blev aftalt i forbindelse med elreformen i 1999, fremgår af den nye vind-